

— **Нѣма вече смѣхъ** —
— **и пѣсень.** —

Нѣма вече майска пѣсень
Да се чува тѣй далечъ,
Нѣма вече смѣхъ прѣзъ есень
Да се носи надалечъ.

Тѣжно слънцето запада —
Скрива своитѣ зарй,
А сланата безъ пощада —
Нѣжнитѣ цвѣтя мори

Мили птички отлетѣха
Вече в' топлитѣ страни;
Само гарвани остана
Въ пушинацитѣ сами. . . .

Хр. Боневъ.

Дружба между животнитѣ.

I.

Повечето отъ насъ вѣрватъ, че само хората могатъ да се обикнатъ едни други, да другаруватъ, да си помагатъ и да се защищаватъ, но това става и съ животнитѣ. Ето що разказва единъ ученъ човѣкъ:

Много пѣти оставяхъ моитѣ канарчета да се веселятъ сами въ своитѣ кафезчета, а азъ отивахъ да се разхождамъ край чифлика на моя